

til instituttet i Nyborg, det vil sige de børn, der har nedsat hørelse eller har mistet hørelsen, men er i besiddelse af normal taleevne. De øvrige børn overflyttedes til instituttet i Fredericia. Nu åbnes der mulighed for, at børnene kan blive i samme skole i hele undervisningstiden, så at de uegentlig døve børn samles i Nyborg og de egentlig døve i København og Fredericia. Man har fundet denne ordning heldigere pædagogisk set end den nuværende, og den medfører tillige, at de egentlig døve børn i mange tilfælde kommer i en skole, der er nærmere ved forældrenes hjem end efter den hidtidige ordning. Hvor forholdene gør det rimeligt, kan der endvidere med socialministerens godkendelse oprettes skoler for døve børn ved kommunal eller privat foranstaltning.

Samtidig påtager staten sig i større udstrækning end hidtil at hjælpe de voksne døve og tunghøre. Loven udbygger således den bestående erhvervsvejledning og giver adgang til en passende erhvervsmæssig uddannelse eller efterskoleundervisning, når skoleuddannelsen er afsluttet. Der er bestemmelser om aften- og højskolekurser og om særlige erhvervsmæssige foranstaltninger for dem, der ikke kan klare sig under normale arbejdsforhold. Der skal sørges for, at de, der på grund af legemlige eller psykiske mangler i forbindelse med deres døvhed eller tunghørhed ikke kan klare sig, kan optages på dertil egnede hjem.

Endelig er der bestemmelser om undervisning i mund-aflæsning, ligesom der oprettes en eller flere *hørecentraler* med tilhørende apparatsamlinger. Som en nydannelse oprettes et *døvenævn*, bl. a. med repræsentanter for statens kostskoler og for de forældreråd, som skal oprettes ved hver skole.

Jævnsidigt hermed oprettes et *tunghøreævn*, hvori bl. a. Dansk Tunghøreforening og invalideforsikringsretten er repræsenteret.

Døvenævnet bistår ved administrationen af lovens bestemmelser om døve og tunghøre, d. v. s. den gruppe, der falder ind under den almindelige døveforsorgs område,